

Oponentský posudek o diplomové práci Jana Ondruše „Funkce rozhodce v mezinárodním rozhodčím řízení“

Téma práce je stále aktuální a vhodné ke zpracování.

Práce je autorem vhodně systematicky rozvržena, takže je tím usnadněn výklad otázek spadajících do tématu práce v jejich úplnosti.

Způsob zpracování spočívá v rozboru jednotlivých otázek s využitím názorů obsažených v citované literatuře s jejich místy kritickým hodnocením a připojením autorových stanovisek.

Práce je tak opatřena rozsáhlým poznámkovým aparátem, který převyšuje značně obvyklou úroveň diplomových prací. Je z něho patrné, že se autor seznámil a prostudoval velmi početnou domácí i zahraniční literaturu, pronikl do hloubky problematiky tématu, dokáže vytěžit z literatury potřebné poznatky a využít jich k vlastnímu samostatnému logicky ucelenému zpracování.

Práce přitom vyvolává řadu otázek vhodných k diskusi. K tomu směřují i dále uvedené připomínky.

Na str. III se ohledně rozhodování sporů mezi římskými občany a cizinci mluví o použití „ lex mercatoria “ Zřejmě správné by zde bylo použití označení „ ius gentium “ jako součásti římského práva vytvářené v činnosti peregrinského praetora.

Na str. IX se uvádí pojem „ systém mezinárodního rozhodčího řízení “, jímž se rozumí reciproční uznávání rozhodčích nálezů ve státech odlišných od státu vydání. O vhodnosti tohoto pojmu je možné pochybovat a patrně by bylo přesnější použít, jak se v práci na další straně X uvádí, pojem „ systém mezinárodního uznávání rozhodčích nálezů “.

Na str. XIV se v poznámce 47 zdůrazňuje, že italský občanský soudní řád stanoví jako jediný požadavek plnou způsobilost k právním úkonům. K tomu je třeba poznamenat, že totéž stanoví i současně / před navrhovanou novelizací / platný ZRŘ v § 4 odst. 1 i odst. 2.

V této souvislosti je možné poznamenat, že by bylo vhodné i k řadě dalších otázek zmínit úpravu v českém právu; jediná zmínka o něm je na straně IX a v poznámce 33 na této straně.

Tak např. k otázce nečinnosti appointing authority na straně XXIV bylo by možné uvážít otázku analogického použití § 9 odst. 1 ZRŘ. K situaci zmíněné na straně XXXI, kdy rozhodce rozhodne, že není příslušný, přičemž zjevně je podle rozhodčí smlouvy jeho pravomoc dána, a strana bude namítat nedostatek jurisdikce soudu, je možné poznamenat, že v českém právu je řešení dáno podle § 106 odst. 1, slova na konci odstavce, popříp. § 106 odst. 3 o.s.ř.

Při obhajobě by bylo vhodné vyjádřit se k otázce určení jediného rozhodce jednou stranou sporu, možná také s ohledem na přiměřené použití občanského soudního řádu podle § 30 ZRŘ vzhledem k zásadě rovného postavení účastníků vyplývající z ustanovení § 18 odst. 1 o.s.ř. a použití § 39 obč. zák.

Celkově lze diplomovou práci jako plně vyhovující doporučit k obhajobě. Předběžně ji hodnotím stupněm „ výborně “.

V Praze dne 11. 7. 2011

Oponent:

Prof. JUDr. Zdeněk Kučera, DrSc.